

FIGYELŐ

Testvéreink öt éves munkája

Az utódállamok kisebbségi magyar ifjúságának kultúrmozgalma az öntudatos akarat, az erő és a tettekésség szimbóluma, mely megteremtője és irányítója az új nemzedék építő szellemi életének. Erre a sürgős és fontos feladatra legelőször az erdélyi magyar testvéreink ébredtek. Ők hidalták át először azt a félelmetes szakadékot, melyet a kisebbségi ifjú tömegek egymástól való elszigetelődése létesített: ők látták meg először, hogy fiataljaink az elhagyatottságban és szélmalomharcokban rohamosan szétmorzsolódnak és nyomtalanul eltűnnek. Ez az öntudatos helyzetfelismerés már öt esztendő óta értékes eredményeket csillogtat a maradandóság és az előrehaladás küzdelmes mezéjén. Mintha egy hatalmas obeliszk emelkedne ki az ősmagyar Székelyföldből, vezetőként örök figyelmeztetésül áll az „Erdélyi Fiatalok“ munkája a magyar ifjúság előtt.

Türelmet, nemcsüggedést és nagyon sok önfeláldozó munkát kívánt ez a csodálatos és mindenkor nemes példaadó kultúrközösség.

Az önvédelmi és világnézeti harcokat, — melyeket a megnemértőkkel, összeférhetetlenekkel, a léha és gunyoros irigykedőkkel vívtak, (ami nálunk még mindig vajúdik) maguk mögött hagyva, egy olyan erős, egyetemes tábor alakult zászlajuk alatt, melyben a testvérszeretet a leszűrődött és megalapozott tudás egyre-másra szüli a

vasakaratra és a munkakészségre az azon jelszavait, melyek a jövőbevelő mindenkire nézve hasznos és magaslatos terveket visznek diadalra.

Ennek a folyamatos kultúr munkájának a sikerét abban találjuk, hogy a közönyt, bizalmatlanságot és a szét húzásnak hasonló ellenséges megnyilvánulásait olyan biztos kézzel győzték le, hogy a kisebbségi fiatalok legtávolabb álló csoportja sem szakadt el a törzstől a „szembehelyezkedés“ kérkedő jelszavával.

Ezért erős, ezért egyetemes és ezért biztosan haladó irányzatú erdélyi testvéreink kultúrmozgalma.

Az „Erdélyi Fiatalok“ az ötödik évfolyamot zárják le téli számukkal. Visszatekintve eddigi munkálkodásukra, látjuk az építő munkának azt a bámulatos proceszusát, mellyel a mai, minden viszonylatban a legértékesebb eredményeket elérték.

Az erdélyi vidéknek és az erdélyi falunak helyzetével foglalkozó munkáik új, hozzánk legközelebb álló színben festi az ősmagyar vidék helyzetét. A falu fölkarolása nálunk is, mint nálunk, egy újabb határvétet jelenti a kultúrmozgalomnak: azonban ők is, mint mi, a statisztika-hiány sötétségében tapogatóznak.

Irodalmi szemléletük Makkai, Tamási, Koós, Dsida emelkedett szellemű atmoszférájában csillog. Ady — Szabó. Dezső — Móricz új magyar irodalmi irányzatának hozzáértő lelkesülői, mely

irány mellett több fényesen kidolgozott tanulmány tesz hitvallást.

Az „Erdélyi Fialatok“ évenként négyszer megjelenő folyóirat, ami igaz, megkönnyíti az anyag feldolgozását: ám ezen túl is nagyon szép munkákat juttat olvasói kezébe.

A tavaszi számban Debreczeni László ír áttekinthető tanulmányt a lap multjáról és a jövő terveiről. Parádi Ferenc értékes tanulmánya Erdély földrajzi helyzetéről és Molnár Dénes a Székelység nemzeti vagyonáról és adósságáról ad statisztikai kimutatást.

Intenzíven foglalkozik a lap minden egyes száma a főiskolások helyzetével, egyesületeivel és ezeknek feladataival. Az erdélyi főiskolások programját követő például állítjuk a mi főiskolásainknak. — Egyesületek már régen elhagyták a „vagyunk“ kezdetleges alakulatát. Szorgalmas munkáikkal sorozatos célkitűzéseiket viszik diadalra. Tonk Emil két feladatát látja legfontosabbnak a főiskolásoknál. 1. „Közös munkával ráirányítani figyelmüket az élet elkerülhetetlen kérdéseire és ezeknek alapos földolgozására“. 2. „Egyéniségeket adni a magyar közösség számára“.

A nyári számban László Dezső ír bevezetőt a reálisan látó nagy magyarok családfájáról. Az értékes cikk Mak-kai Sándor tanulmányainak nyomán készült. Ez a reálisan látó magyar szellemek háromszázados párhuzamát

hozza Bethlen Gábor—Zrinyi, Széchenyi—Eötvös és Ady—Szabó Dezső között. Vita Sándor az erdélyi magyar fogyasztási szövetkezetéről, Dr. Oberding György az erdélyi hitelszövetkezetéről ír beszámolót. Debreczeni László és Dr. Jancsó Béla a faluról és a falumonografiák elkészítési szükségességéről írnak.

Az őszi szám új és értékes kérdéseit tárgyalja a kisebbségi főiskolás ifjúságnak. Dr. Ferenczi Sándor az új tanár nemzedék „Capacitate“ vizsgájáról ír: Baczó Gábor a kolozsvári ügyvédjelöltek kérdéseiről; Dr. Györke Árpád és Dr. Gspann az erdélyi fiatal orvos nemzedék és ifj. Parádi Ferenc a gyógyszerészek elhelyezkedési és más aktuális kérdéseiről írnak pontosan tájékoztató képet.

Debreczeni László az iskoláztatás bajainak sürgős orvoslását hangsúlyozza; Kárpáti Lajos a vidék fejlesztő szövetkezetekéről ír beszámolót.

Szükségesnek tartjuk még megemlíteni Csaba Rezsőnek és Dr. Jancsó Elemérnek Szabó Dezsőről és az újonnan megindult Szabó Dezső-füzetekről írt tanulmányát és ismertetését.

Az „Erdélyi Fialatok“ programjából és azoknak földolgozásából látjuk, hogy mennyire szerteágazik kultúrközösségük figyelme és a harmonikus munka milyen lelkiismeretesen építi a közös jövőt.

Lévay Endre

Kassák Lajos :

Munkanélküliek

Kassák Lajos ebben a regényében a mai kor legégetőbb problémájával, a munkanélküliség sivár helyzetével foglalkozik. Teljes realitással domborítja ki hőseinek alakját, jellemét, szenvedélyét és élniakarását. Nem is regény ez, hanem a mindennapi élet testéből kiszakított élő húsdarab, amelyet az író szürke, egyszerű ólombetűkbe fil-

mez s amely forró vérrrel, az ember vérével bepermetezve a szemünk előtt él, érez és vergődik.

A regény főhőse Tóth Antal szobafestő. Az őszi szezon elteltével munkanélkülivé válik. A válság ránehezedik az emberiségre. Senki sem építkezik, senki sem költözködik új lakásba s így nincs munkaalkalom. A téli hónapok-